

Cerkev je neupoštevana

Slovenski metropolit in ljubljanski nadškof Franc Rode je v pogovoru 6. februarja v sobotni izdaji mariborskega Večera med drugim govoril o položaju Cerkev v Sloveniji, o šolstvu, spravi, politiki in sinodi. V luči soglasja o ureditvi medsebojnih razmerij med vlado in cerkvijo je sodil, da je vlada na čelu z Drnovškom in ob podpori predsednika države Milana Kučana že nekaj časa prepričana, da je neka ureditev odnosov med Cerkvijo in državo in Republiko Slovenijo ter Svetim sedežem dobra za našo državo, notranjo pomiritev ter mednarodni ugled Slovenije. Sedaj sprejeti sporazum ali soglasje je po njegovem mnenju znamenje politične modrosti in zrelosti naše vlade in predsednika.

Rode ve, da Drnovšek nima ravno lahkega položaja in da je znotraj njegove stranke veliko ljudi, ki se temu soglasju ali sporazumu upirajo. Predvsem so po njegovem nekateri ljudje v senci, ki pa vendar vplivajo na našo politiko, tisti, ki se najbolj krčevito držijo totalitarne preteklosti.

V zvezi z izjavo o „vzgoji nemških ovčarjev“, je dejal, da je iz njegovega predavanja v Kopru jasno, da tega ni rekel o slovenskih učiteljih, ampak je to dejal neki ugleden politik, ki pa ga Rode v pogovoru ni navedel. Rode je govoril ravno v obratnem smislu; da šola, ki vzgaja za vrednote, nikakor ni dresura za nemške ovčarje.

„O šolski zakonodaji je pozicija Cerkev tako jasna in za ljudi tako sprejemljiva, da bodo ne glede na ostrino ali odločnost mojih besed videli, da je šola, ki vzgaja v skladu z njihovimi načeli, dobra za njihove otroke in bodo tudi na volitvah izbrali poslance, ki bodo zagovarjali taka načela in tak tip šole,“ je med drugim poudaril. „V pametnem pogovoru lahko pridemo do nekega sporazuma, ne bi pa zahteval ekskluzivne pravice,“ je še dejal Rode in dodal, da je današnja šola zamišljena po programu in izhodiščih, ki po njegovem ne predstavljajo slovenske realnosti.

Rode se strinja, da obe strani morata preseči sedanje škandaliziranje in se začeti pogovarjati, vendar do tega doslej ni prišlo. „Mislim, da Cerkev protestira

in se čuti neupoštevana, ker ima veliko razlogov za to,“ pravi Rode. Mnogo znamenj je, ki govorijo, da v tej družbi in državi Cerkev ni priznana od določenih političnih sil kot ena tistih duhovnih silnic, ki so tukaj in ki imajo svojo zgodovinsko in kulturno legitimnost.

Cerkev mora v tej družbi in v tej državi dobiti v javnosti prostor, ki ga sedaj nima. „Ko ga bo imela in ko bomo zares vzpostavili normalno pluralistično družbo, ko bomo izšli iz okvira, v katerem je bila, in je velikokrat še zdaj, samo ena misel, ki je imela domovinsko pravico, bo Cerkev lahko veliko bolj tolerantna. Za zdaj je po mojem kulturno ozračje v Sloveniji še vedno zelo zaznamovano z enoumjem. Še vedno je tu neka ideologija, ki sicer ni več marksizem, je pa neki marksoliberalizem, ki prevladuje in si edini lasti pravico obstoja v tem prostoru. Dokler ne bodo sprejeli, da so krščanske vrednote enokovredne temu liberalizmu, mora biti Cerkev nekoliko bolj ostra. Ko bomo dosegli pravi kulturni pluralizem, pravo enakopravnost in spoštovanje vseh tukajšnjih duhovnih vrednot, bo lahko Cerkev govorila bolj milo,“ je še menil Rode.

Slovenski metropolit v slovenskem prostoru pogreša neko moralno instanco, ki bi promovirala, propagirala, širila, zagovarjala in branila moralne vrednote. Želel bi si, da bi poleg Cerkev, ki je edina moralna avtoriteta v Sloveniji, nastopile še druge moralne instance, pa jih ne vidi dosti. Krog okoli Nove revije je ob katoliški Cerkvii in evangeličanih gotovo ena redkih moralnih instanc na Slovenskem.

Svojo preteklost moramo prečistiti in ji pogledati v oči, za kar smo gotovo sposobni. Prepričan je, da smo sposobni najti skupno besedo o tej preteklosti, kar bi bila sprava. Eno od sporočil sinode za slovenski narod bo zanesljivo sprava. „Če bomo iskreno želeli priti do sprave, bomo do nje lahko prišli. Takrat bo res konec notranjih konfliktov, zamer, razžaljenj in mogoče tudi sovraštev znotraj našega naroda,“ je še menil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode.

Po STA

Soglasje glede ureditve odnosov Cerkev z državo

Na skupni seji komisije vlade za rešitev odprtih vprašanj Katoliške cerkve in komisije Slovenske škofovske konference za ureditev odnosov z državo sta vodja cerkvene komisije Anton Stres in vodja vladne komisije minister za pravosodje Tomaž Marušič 1. februarja podpisala dokument, ki ga vladna stran označuje kot „soglasje“, cerkvena pa tudi kot „sporazum“, obeh komisij o pravnem položaju RKC. Dokument naj bi bil pravna podlaga za morebitno sklenitev delnega meddržavnega sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem.

Dokument je Stres označil kot pomemben, a pod dvema pogojema, namreč, „če bo ta sporazum še naprej podlaga za sporazumevanje na mednarodni ravni med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo in če bodo temu soglasju sledila tudi druga soglasja“. Ta sporazum ne prinaša ničesar bistveno novega, ker je dejansko pravni položaj RKC oziroma ustavna in zakonska ureditev v Sloveniji vsaj v glavnem takšna, kot je v večini demokratičnih držav.

Dokument je za državo gotovo prav tako pomemben kot za Cerkev, je dejal

minister za pravosodje Tomaž Marušič. Dodal je, da se s tem „v bistvu država pripravlja na morebitno sklenitev meddržavnega sporazuma s Svetim sedežem, s katerim se bo utrdil položaj Cerkev glede njene statusa in vseh odprtih vprašanj, ki se nanašajo na sobivanje RKC in države na ozemlju Slovenije“. S tem sporazumom sta obe komisiji v glavnem ugotovili obstoječe pravice, ki jih ima RKC na Slovenskem, obenem pa po ministrovih besedah „postavili neko pravno podlago in odprli pot“ za nadaljnje sporazumevanje.

Podpisani dokument bo vladna komisija predala v „nadaljnji postopek“ slovenskemu zunanjemu ministrstvu, cerkvena stran pa diplomatski službi Svetega sedeža. Minister Marušič je menil, da bi delni meddržavni sporazum med Slovenijo in Svetim sedežem ob sedanji dinamiki dogovarjanja utegnili skleniti še letos. Anton Stres pa je izrazil prepričanje, da bo Sveti sedež storil vse, da bi bila pogajanja za sklenitev omenjenega sporazuma čimprej končana. Sam, kot je dejal, za to „ne vidi kakih posebnih ovir“.

Odnosi s SLS se normalizirajo

Kljub temu da so se Slovenski krščanski demokrati (SKD) pred odločbo ustavnega sodišča o večinskem volilnem sistemu zavzemali za kombinirani sistem, bodo zdaj, ker ne morejo delovati proti ustavnemu sodišču, podprli večinskega, saj gre za načelno stališče, je v pogovoru za zadnji Mag dejal Lojze Peterle.

Zavrnil je pripombo časnikarja, da bi kot posledica večinskega sistema utegnili njihova stranka izginiti. „Ne samo, da smo se ohranili, naša priljubljenost raste,“ je poudaril Peterle, ob tem pa dodal, da v

večinskem sistemu nobena stranka sama ne more računati na uspeh. Zato v tem sistemu velja logika združevanja, povezovanja, predvolilne koalicije. In v tem duhu potekajo tudi pogovori s Slovensko ljudsko stranko (SLS). Sicer pa Peterle meni, da so možnosti tako za združitev kot za predvolilno koalicijo, bilo pa bi lažje odločanje in motiviranje ljudi, če bi prišlo do združitve, saj v volilnem telesu ni bistvenih razlik. Dejaj je še, da bi bilo vse skupaj lažje, če bi bila na pomladni strani samo dva partnerja, če pa bodo priprave na volitve vodile v smeri prerivanja treh strank, bo verjetno težko doseči soglasje, kje postaviti samo enega kandidata. Prepričan je, da ima pomladna stran možnosti za uspeh, če se bo posrečil dogovor, da v vsakem okraju postavi in podpre samo enega kandidata.

O podrobnostih dosedanjih pogovorov s SLS ni želel govoriti. V SLS namreč še ni odločitve o združevanju, treba je počakati, da se bo odločila. Povedal pa je, da je med njim in Marjanom Podobnikom veliko več komunikacije kot prej, zato meni, da se odnosi normalizirajo. O sodelovanju obeh strank bi lahko govorili tudi v zvezi z referendumom o TET 3, kar pa je, kot je poudaril Peterle, večina medijev zamolčala.

O odnosih med Liberalno demokracijo (LDS) in SLS oziroma o tem, ali bi morala SLS izstopiti iz vlade, Peterle meni, da je čim prej treba priti do jasne alternative. Njegov pogled je povsem preprost, je dejal: združiti je treba tisto, kar po politični logiki sodi skupaj (SKD in SLS), zagotoviti vnaprejšnjo koalicijo s SDS z jasnim programom, spodbuditi ljudi, da gredo znova na volitve, treba je ustvariti pregleden prostor in ljudem povedati, kaj je treba spremeniti.

Nova generalna državna tožilka

Vlada je 3. februarja s preglasovanjem odločila, da državnemu zboru za novo generalno državno tožilko predlaga vrhovno državno tožilko Zdenko Cerar, ki jo je predlagala Drnovškova LDS.

Podpredsednik vlade Marjan Podobnik je dejal, da gre za napako Liberalno demokratske stranke (LDS) in predsednika vlade. Podobnik takšno odločitev obžaluje, saj je šlo pri odločitvi vlade za vprašanje političnega preglasovanja, za argument moči, ki je prevladal nad močjo argumenta.

Podobnik je dejal, da je pomembno, da ostane sedanja posebna skupina tožilcev na čelu z Brezigarjevo nedotaknjena in da se ji zagotovi možnost delovanja tudi v prihodnje. SLS je predlagala Brezigarjevo, a Drnovšek je - kot zgleđa - hotel imeti na tem važnem mestu svojo osebo, ne pa nekoga, ki bi nadaljeval Drobničevu delo.

Slovenski kulturni praznik

obhajamo ob spominu na smrt našega največjega kulturnega delavca, pesnika Franceta Prešerna. Naj kot našo pridružitvev njegovemu spominu objavimo prevod njegove znane pesnitve Vrbi, ki jo je prevedel v španščino Ramiro Fernandez Portela, kubanski veleposlanik v Buenos Aires pred 50 leti:

VERBA

la fe en mi mismo intacta, y hoy ya no sería
juguete de las graves borrascas interiores.

Una virgen sin tacha, cuya dote no fuera
sino sus manos diestras y un corazón amante
sería, como rico caudal, mi compañera...

Así en paz bogaría mi nave hacia adelante
y de fuego en el atrio, del granizo en la era
San Marcos cuidaría, risueño y vigilante.

STRAN 3:

Najboljša slovenska alpinistka 98

Verba, feliz aldea, caro rincón nativo
que guardas la dulzura de la casa paterna
porque mi afán de saber me arrebató a la tierna
suavidad de tu dulce vivir contemplativo?

Ignoraría cómo los mas puros fervores
del alma, en cruel veneno se tornan; guardaría

Zgodilo se je v Sloveniji...

SLOVENIJA - PRIDRUŽENA ČLANICA EZ

1. februarja je stopil v veljavo evropski pridružitveni sporazum, s čimer je Slovenija uradno postala pridružena članica Evropske zveze. Evropski komisar za zunanje zadeve Hans van den Broek je dejal, da je ta dogodek pomemben korak na poti vključevanja Slovenije v EZ, in izrazil upanje, da „razmeroma zapoznala“ uveljavitev sporazuma ne bo negativno vplivala na proces vključevanja Slovenije v Zvezo.

FRANCI DEMŠAR NOVI OBRAMBNI MINISTER

Državni zbor (DZ) je 4. februarja za novega obrambnega ministra, že tretjega v tem mandatu, imenoval doktorja znanosti s področja fizike Francija Demšarja.

Na tajnem glasovanju je Demšarja podprlo 49 poslank in poslancev, proti jih je glasovalo 27. Evidentno ga je podprla tudi SLS, čeprav jo je Drnovšek izigral pri postavitvi nove državne tožilke.

Odbor DZ za obrambo prej ni podprl kandidature Demšarja za obrambnega ministra. Po neodločenem izidu glasovanja (5:5) je menil, da Demšarjeva predstavitev ni bila ustrezna. Dva poslanka iz vrst koalicije Jelko Kacin (LDS) in Franc Žnidaršič sta se pri glasovanju vzdržala. Drnovšek je kljub zavrnitvi parlamentarnega odbora vztrajal pri tej kandidaturi in dosegel svoje.

PETERLE NA KONGRESU EVROPSKE LJUDSKE STRANKE

Predsednik Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) Lojze Peterle se je 4. februarja v Bruslju udeležil 13. kongresa Evropske ljudske stranke, kjer naj bi prišlo do zaključne faze združevanja Evropske zveze krščanskih demokratov (ECDU) in Evropske ljudske stranke (EPP), na kongresu pa bodo volili tudi novo vodstvo evropske krščanske demokracije.

Evropska krščanska demokracija se je za združitev ECDU in EPP odločila že na srečanju leta 1996 v Ljubljani, Lojze Peterle pa se bo kot prvi podpredsednik ECDU zavzel za podporo procesu širjenja Evropske zveze in za povezovanje ljudskih in konservativnih strank v EPP. Kongresa se udeležujejo mnogi ugledni evropski voditelji, predsedniki vlad držav Evropske zveze in kandidati za članstvo v njej ter predsedniki političnih strank.

Lojze Peterle naj bi imel ob dogajanju na kongresu tudi dvostranska srečanja s predsedniki vlad držav Evropske zveze, kjer naj bi govorili tudi o procesu vključevanja Slovenije v Evropsko zvezo in druge evropske in varnostne institucije. SKD ima v EPP status pridružene članice.

PASTIRSKO PISMO ZA POST 1999

Slovenski škofje v prvem delu pastirskega pisma za letošnji post, ki so ga po vseh cerkvah v Sloveniji brali v nedeljo, 7. februarja, poudarjajo, da je vera v Boga temelj krščanskega upanja in zaupanja v življenje. To danes močno potrebujemo, saj se v naše okolje pogosto useda megla črnogledosti in strahu pred prihodnostjo. Škofje pa od naših politikov in snovalcev javnega mnenja tudi pričakujejo, da končno spoznajo in priznajo, da je katoliško občestvo enakopravni del te družbe in ima zato pravico in dolžnost, da sodeluje pri razvoju slovenske države na vseh ravneh, v kulturi, šolstvu in pri reševanju vse bolj perečih socialnih vprašanj. „Verni imamo vso pravico in dolžnost, da od vseh zahtevamo spoštljiv odnos do Boga, naših verskih obredov, simbolov in podob. Če tisti, ki so odgovorni za državo in medčloveške odnose v njej, nič ne naredijo, ko se javno

sramotijo največje svetinje in vrednote naše vere, dajejo onim, ki netijo in razpihujejo sovraštvo do nas, potuho. To pa je nemoralno in protiustavno.“

TUDI POSLANCI SDS IZSTOPILI

Štirje poslanci socialdemokratske stranke (SDS) - Vladimir Čeligoj, Ivo Hvalica, Janez Janša in Miroslav Luci - so 4. februarja izstopili iz parlamentarnega odbora za mednarodne odnose, in sicer predvsem zaradi predsednika Jelka Kacina (LDS), ki po njihovem ni primerna oseba za vodenje tega odbora. Isto so pred kratkim naredili že poslanci SKD.

Potem ko je oktobra lani Jelko Kacin fizično napadel socialdemokratskega poslanca Hvalico, vse do danes poslanci vlada-joče koalicije niso bili pripravljeni podpreti Kacinove razrešitve s tega položaja, poleg tega pa so v tem času v javnost prišli še nekateri podatki o njegovi vpletenosti v zlorabo tajnih služb za nezakonito prisluškovanje slovenskim državljanom v tujini, so se omenjeni poslanci odločili nepreklicno izstopiti iz omenjenega parlamentarnega odbora.

SLOVENSKO-MADŽARSKA KOMISIJA SPREJELA DOKUMENT

Mešana slovensko-madžarska komisija je v začetku februarja v Monoštru razpravljala o pravicah slovenske in madžarske narodne manjšine ter o uresničevanju leta 1992 podpisanega dvostranskega sporazuma o zagotavljanju posebnih manjšinskih pravic. Velik korak naprej je možnost, da slovenski in madžarski državljani lahko prečkajo slovensko-madžarsko mejo le z osebno izkaznico. Še vedno pa ostaja odprto vprašanje delovanja šol s slovenskim jezikom na Madžarskem, kar je težko izvedljivo predvsem v majhnih vaseh.

ČILENCI V SLOVENIJI

Namestnik čilskega zunanjega ministra Mariano Fernandez, ki je bil na povabilo državnega sekretarja v MZZ Franca Jurija na obisku v Sloveniji, je z gostiteljem razpravljal predvsem o dvostranskih stikih med državama, največ o gospodarskem sodelovanju, dotaknila pa sta se tudi aktualnih mednarodnih političnih vprašanj. Govorila sta tudi o povratnem obisku čilskega zunanjega ministra v Sloveniji v letošnjem letu.

KJE SO BILI ROJENI

Nekaj italijanskih poslancev je svojo notranjo ministrico opozorilo na vprašanje novih elektronskih potnih listov. Ti po mnenju poslancev niso v skladu z veljavnim zakonom, ker je ob imenu občine rojstva italijanskih državljanov, ki so po drugi svetovni vojni odšli iz Istre, Reke in Zadra, pripisana še država, kateri občina pripada sedaj - to sta Slovenija in Hrvaška.

V skladu z zakonom morajo občinske uprave pod kraj rojstva za italijanske državljane, rojene v občinah, ki so bile nekoč pod italijansko suverenostjo, sedaj pripadajo drugim državam, vpisati italijansko ime občine, in sicer brez navedbe države, kateri občina pripada sedaj.

Poslanci ministrice pozivajo, naj „prilagoditi“ elektronski sistem izdaje potnih listov za osebe, rojene na nekdanjih italijanskih ozemljih, saj navedba, da so rojene v Sloveniji ali na Hrvaškem, po ocenah poslancev pomeni žalitev njihove identitete. Pri tem pa se njih ne zanima, da bi Slovencem vrnil njih poitalijančene priimke z državnim aktom. Vsak si jih mora priboriti nazaj sam. Žal vsaj polovica teh nosi še vedno te ostanke fašističnega obdobja na svoji koži.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

V gledališču poznamo izraz *veselodrama*. V argentinski politiki pa bi lahko označili novo zvrst: *veselodrama*. Ta se nemoteno odvija naprej. Vsako dejanje ima svoje zanimivosti, a vodilna nit je nenehno ista, ponavljajoča, dolgočasna. Pretekli teden se je odigrala po že ustaljenem vzorcu.

CILJ: VRHOVNO SODIŠČE

Celotna struktura dogodkov temelji na dejstvu, da po skoraj desetih letih vladanja predsednik Menem ni izgubil ne moči ne oblasti. Trdo drži v rokah vajeti države in tudi stranke. Drugo ne manj važno dejstvo pa je, da hoče te vajeti ohraniti v rokah tudi še v bodoče.

Tolikokrat napovedana in enakokrat odpovedana ponovna kandidatura („re-re“) je postala središče, okoli katerega se vrti celotno delovanje vlade in opozicije. Najbolj zanimivo pa je, da moremo trenutno šteti pod opozicijo tudi velik del peronizma, ki je poslušen buenosaireskem guvernerju Duhaldeju.

Vojna med predsednikom in guvernerjem se nadaljuje in vsi napor, osredotočeni v pomirjenje in zblizanje, so obsojeni na propad. Priznati je treba, da je predsednik močnejši in spretnejši, a Duhalde se ne vda in postaja skoraj nepremagljiva zapreka Menemovim sanjam. Uspešen je zlasti v svojih sodnih nastopih proti menemizmu.

Prav te dni je sodna zbornica ponovno potrdila guvernerjevo nasprotovanje strankinemu kongresu, ki se je vršil lanskega julija. Na tistem zborovanju, ki se ga ni udeležila Duhaldejeva skupina, delegati iz Santa Fe pa so zasedanje zapustili, je stranka potrdila Menemovo kandidato, in pa mu poverila vodstvo stranke za nadaljnji dve leti. Guverner je trdil, da je bil kongres nelegitimno sklican in da so sklepi neveljavni. Pristojna sodnica mu je dala prav. Sedaj je to stališče potrdila še zbornica.

Vlado ti zapestljaji sicer motijo, a kaj več skrbi si ne dela. Naslednji korak je pritožba na vrhovno sodišče, kjer kot vemo pet od devetih sodnikov simpatizira z vlado. Ta je eden ključev menemistične strategije. K vrhovnemu sodišču (ki je v Argentini obenem tudi ustavno sodišče) se vlada zateka v vseh kočljivih zadevah. V tem trenutku so na poti do tega sodnega organa kar tri bistvene zadeve: prej omenjeno vprašanje kongresa peronistične stranke, zadeva nelegalne prodaje orožja in pa - najvažnejše - predsednikova tretja kandidatura.

KO NAVDUŠENJE PLAHNI

Rastoča vladna skrb pa je, kako ohraniti vdanost te večine v vrhovnem sodišču. Že nekaj časa je opaziti, da provladno navdušenje plahni. To ni razvidno toliko iz neprijaznih sodb (čeprav je zadnje dni sodišče zavrnile neki Menemov dekret kot protiustavni), kot v dejstvu, da se o določenih kočljivih zadevah organ ne izreče.

Ko so vladni strategji pričeli analizirati možnost, da bi vrhovno sodišče potrdilo Menemovo kandidato (katere ustava izrecno prepoveduje) so naleteli na zaskrbljene obraze. Taka razsodba bi bila izredno kočljiva. Večina članov sodišča bi najraje videla, da se to vprašanje sploh ne bi pojavilo pred njimi.

Celo vladi naklonjeni člani so postavili temeljni pogoj, da o stvari sploh začno debatirati: v njihovem območju morajo biti dane temeljne politične okoliščine. Katere pa? Glavna je ta, da vladna stranka enotno podpira predsednikovo kandidato. To pa je, kot vemo, zaenkrat utopija: Duhalde je dovolj jasno pokazal, da se s tem ne strinja. Tudi razne ankete govorijo, da večina prebivalstva (okoli 70%) zavrača ponovno

predsednikovo kandidato. To pa po našem mnenju še ne pomeni, da ga ne bi volili, če bi ponovno kandidiral.

Pomudimo se bežno tudi pri ostalih dveh zadevah. Glede kongresa stranke ni dvoma, da ga bo vrhovno sodišče potrdilo. Dejansko je stvar precej nejasna in sodišču nihče ne bo mogel zameriti, če se izreče za Menema.

Bolj zapletena je zadeva z orožjem, ki je za vlado izredno nevarna stvar. Kar trije ministri so zapleteni v to afero, poleg njih pa še najvišji predstavniki oboroženih sil. Ta zadeva lahko škodi vladi tako z vidika ugleda kot v razmerju z ustanovami. Zlasti pa lahko škali dobre odnose z oboroženimi silami, ki jih ne moti niti zadnja sodna ofenziva zaradi pogrešanih novorojencev v dobi protigverilske vojne. Zato vlada usmerja svojo strategijo v čim hitrejšo predajo postopka v roke vrhovnega sodišča, kar pa seveda med sodniki tudi ne povzroča velikega navdušenja.

RAZNE ANKETE

Zadnje dni je v vladi vzbudila veliko navdušenje anketa, ki je pokazala, da se volilna razlika med vlado in opozicijo znatno manjša, skoraj neznatna. Zatem so prišle na dan druge ankete, ki so izpodbijale trditve prve. Potem so vse naslednje dni razne številke polnile časopise in vsaka stran je skušala dokazati da ima prav: vlada, da je skoraj dohitela opozicijo v volilnem tekmovanju, opozicija pa, da še vedno znatno nadkriljuje kateregakoli od vladnih kandidatov.

Seveda, nepripravljen bralec se lahko kaj hitro izgubi v tem gozdu števil. Važno je, da ne zapravi glave. Vsaka teh anket pravi pravzaprav vsebuje nekaj resnice. Vlada je precej napredovala v javnem ugledu in volilni moči iz dveh razlogov: opozicija se še ni mogla predstaviti kot trdna, zmožna alternativa; spričo brazilske krize in sploh gospodarskih kriz po svetu ljudje kot vedno v krizah bolj zaupajo že preizkušeni ekipi, ki je vladna.

Bodoč razvoj pa je odvisen od raznih činiteljev. Sploh se moramo najprej zavedati, da smemo gledati le v bližnjo bodočnost. Nima smisla govoriti o tem, kdo bo zmagal na volitvah, dokler ne vemo, kdo bo sploh kandidiral. Poleg tega ne smemo pozabiti, da so poleg vladne stranke in Povezave še druge manjše stranke, ki bodo lahko v določenem trenutku nagnile tehtnico na eno ali drugo stran.

Zadnje čase precej raste pojav Cavallera, katerega ugled se je tudi okoristil spričo zunanjih kriz. Nejasna je sicer njegova povezava s Duhaldejem. A on sam pridno tka niti lastne volilne mreže in mu je zadnje dni uspelo pritegniti mendoške demokrate. Ta provincijska stranka (oziroma njen kandidat Carlos Balter) pa ima lepe izgleda za mendoško guvernerstvo.

Precej pozornosti priteguje tudi Cavallero družabnik Gustavo Beliz, ki resno dela na kandidaturi za vladarja prestolnice. Tudi njega vabijo na levo in desno. Čeprav je v mesta notranjega ministra zapustil Menemovo vlado s kupom hudih kritik, ga peronizem znova vabi v svoje vrste. Govorilo se je, da mu Duhalde ponuja podpredsedniško kandidato. Povezava, od katere se je tudi travmatično ločil, ga ponovno vabi. On pa čaka in izbira.

Predsednik Menem je medtem dokončno sklenil prijateljstvo z nekaj odtujenimi sindikati. Pomoč, ki jo je država nudila kovinskemu sindikatu (ni jasno, koliko milijonov dolarjev je tvoril rešilni pas), je sprožila val simpatij in vlada si je vsaj za notranje volitve zagotovila sindikalno večino. A to bo prva vaja. Prava voja se bo pričela šele za tem.

Slovinci v Argentini

KATICA DIMNIK

Kjer je ljubezen — tam je moč in zmaga!

Govor voditeljice Rožmanove šole na sklepni prireditvi

Ker končujem učenje v slovenski šoli in gledam preteklo delo v San Martinu od leta 1956 do danes, bi bilo podrobno poročilo predolgo. Tega bo objavila šola na svojem zlatem jubileju. A vendar na kratko. Da je bila naša šola potrebna, govori o tem število otrok - 550, ki so obiskovali Rožmanovo šolo. Te otroke je učilo do danes 8 katehetov in 37 učiteljev. Danes sestavljajo učiteljski zbor naslednji: g. Franci Šenk poučuje s pomočjo ge. Olge Kociman in ge. Regine Leber verouk. Ostale učiteljice so: ga. Saša Golob, Vera Podržaj, Irena Peršuh, Marta Škulj, Danica Petkovšek, Lučka Kastelic in jaz. Vsi smo se med letom trudili, da smo posredovali z učenjem tudi vzgojo, v čemer se slovenska šola razlikuje od argentinske.

Šoli je vedno stal ob strani šolski odbor, ki se že pod deseto predsednico trudi za čim boljše življenje šole.

Za naše prireditve je strokovnjak g. Maks Borštnik, ki že vrsto let pripravlja nastope naših otrok ob raznih prilikah. Pripravljajo otroške igre, ki so jih uprizorili že 32 krat. Kdo more prešteti ure in dneve, ki so bili potrebni za učenje in izvedbo. Samo ljubezen do gledališkega ustvarjanja je zmogla prenesti vse potrebne žrtve, ki

so delno poplačane z uspešno izvedbo nastopov. Bog plačaj za vse.

Dokler bo med nami ljubezen do slovenstva in smisel za skupnost, se nam ni treba bati za bodočnost naših šol. Dokler bodo družine trdne, skrbne za pravo vzgojo otrok in upoštevale lestvico vrednot, bodo naše šole še uspešno delovale. Če se bo slovenski otrok, mlad človek in mladi starši znali odreči udobju zaradi višjih ciljev, znali doprinesati tudi večje žrtve in k temu vzgajati tudi svoje otroke, se nam ni treba bati za naš obstoj.

Naš svetniški kandidat Anton Martin Slomšek, priznani pedagog, oče slovenskih šol, je dejal: „Prvo seme poučevanja staršev pade najgloblje, najbolj ostane in obrodi najlepši sad. Prava domača vzgoja je temeljni kamen, na katerem sloni vsa poznejša usoda človekova. Materin nauk ja mladeniču jutranja zarja, njen bogoljubni zglede mu je za vse živne dni lepa bela luč. Kar dobra mati v mlado srce zasadi, ne ugasne vse živne dni. Materino prizadevanje naj bi utrjevali stari starši, ki so danes za otroka in njegove starše velik blagoslov in trdna skala, na kateri stoji bodočnost otrokovega napredka in skupnosti.“

Monika Kambič-Mali

Najuspešnejša alpinistka Slovenije v letu 1998

Letošnji izbor najuspešnejših alpinistov in alpinističnih smučarjev je že petič po vrsti opravila Podkomisija za vrhunski alpinizem Komisije za alpinizem pri Planinski zvezi Slovenije. Namen komisije je že od vsega začetka ločiti med spretno predstavljenimi, medijsko zanimivimi dosežki in izbrati najboljše vzpone na podlagi strokovne ocene in mednarodne primerjave.

Odločitev je bila težavna zaradi številnih vzponov, ki so bili opravljeni v različnih zvrsteh plezanja in so zato težko primerljivi. Na izbor je pritiskalo tudi javno mnenje preko medijskih sredstev in je dajalo prednost Tomažu Humarju, ki je v lanskem sezoni dosegel tehnično najvišjo stopnjo (A 5) plezanja. V kalifornijskih Yosemiteh je sam preplezal v steni „El Capitán“ smer Reticent Walls v petnajstih dneh, to je doslej pri Slovencih prva tako težka tehnika v solo vzponu.

Priznanje najuspešnejšega alpinista pa je Podkomisija podelila dolgoletnemu vrhunskemu plezalcu Marku Prezlju, ki je v letu 1998 opravil neverjetno kvalitetno seri-

jo vzponov. V francoskih Alpah je pozimi preplezal dve zelo težki smeri (prva zimska ponovitev), ki sta bili že dolgo cilj najboljših plezalcev: Gabarrau-Silvey (VII-, A 2, 1000 m, dva dni) in Freney-sie Pascale (VI, 6, 700 m, 8 h) v kombinaciji s smerjo Cecchinele - Nomine (V, 5, 5 c, A 1, 900 m, 8 h) v Grand Pilier d'Angle, ki že sama zase pomeni zahteven vzpon. Sledita še dve prvenstveni smeri v sedemtisočakah v Šiša-Pangma (Himalaja) in mnogo prostih ponovitev v domačih gorah in na zaledenelih slapovih.

V vrsti alpinistk pa je Podkomisija brez pomislekov že tretje zapovrstno leto prisodila priznanje Moniki Kambič - Mali.

V Cankarjevem domu se je od 21. januarja naprej odvijal teden „Alpinističnega maratona“, to so bili celodnevni razgovori, predavanja, slikovni in filmski prikazi športa, ki ima v Sloveniji bogato tradicijo in številne ljubitelje. Na slavnostni podelitvi priznanj je bilo letos predstavljeno spremno besedilo z naslovno platnico, ki prikazuje Moniko na vrhu Fitz Roya (glej zgoraj) in v obrazložitvi njenega priznanja je navedeno: „Monika Kambič-Mali je med vsemi alpinistkami toliko izstopala, da odločitev res ni bila težka.“

Najprej je v začetku leta obiskala svojo rojstno deželo Argentino. V Patagoniji je opravila dva vzpona, od katerih je bil najpomembnejši vzpon na Fitz Roy po Francosko-argentinski smeri (VII, -A 1, 90 st. 13 h). Monika je prva Slovenka (in druga Argentinka), ki ji je uspelo priplezati na to viharo goro. Tudi v svetovnem merilu ni bilo veliko ženskih ponovitev. Spomladi je skupaj z Aleksandro Voglar nadvse dostojno zastopala slovenske alpinistke na mednarodnem srečanju v Welsu (Walles-Anglija). Sledijo številni vzponi doma in v tujini: Špikova direttissima, Belak - Manfreda v Šitah, Meč v Malem Koritniškem Mangartu, Diedro Armani v Brenti, so ji bila priprava za jesenski obisk v znanih Yosemiteh v Kaliforniji (ZDA). Preplezala je v navezi s svojim možem Klemenom Malijem East Butress (VII-, VI) na pogled in West Face v El Capitanu za ogrevanje, potem pa še Triple Direct smer (1000 m, VII/A 2) za konec. Štirideset vzponov, ki bi jih njih lahko zavidal marsikateri alpinist!

Naši bariloški rojakinji, ki se je leta 1993 naselila v Sloveniji, je pa še vedno članica SPD Bariloče, za to tretje odličje res iskreno čestitamo.

V zaključku je Podkomisija za alpinizem ocenila sezono leta 1998 kot uspešno, predvsem v tujih gorstvih, nekaj manj v domačih. Poudarila je razveseljivo dejstvo, da starejša generacija še zmore vrhunske dosežke, mlajši pa so tudi pokazali soliden začetek, ker se je šest obetajočih plezalcev povzpelo na svoj prvi osemstisočak (Dhaulagiri 8167 m) v skupinski odpravi z izkušenim vodstvom.

Priznanje najperspektivnejšega alpinista za preteklo leto je prejel Gregor Lačen, ki je bil na Dhaulagiriju in ima več prvenstvenih smeri v Savinjskih Alpah. Marko Žar je prejel priznanje najuspešnejšega alpinističnega smučarja, ki je kljub slabim in skopim snežnim razmeram izpeljal več spustov s snežno desko (snowboard). Najodmevnejši spust pa je vsekakor spust po Tumovi smeri v Lepem Špičju (50 st., 400 m).

kler niso 9. julija 1816 proglasile svojo neodvisnost (odkar imamo Republiko Slovenijo, bolje razumemo nekatere pojme, kot so samostojnost in neodvisnost).

Slovenska skupnost v Argentini je ob tej priložnosti pripravila skupno proslavo v dvorani salezijanskih sester Hčera Marije Pomočnice v središču Buenos Airesa in sicer v nedeljo, 22. maja 1960. Živo se spominjam, kako smo bili bogoslovci veseli, bil sem v drugem letniku bogoslovja, ko nam je gospod rektor dovolil, da smemo iti na proslavo. Predvsem nas je zanimal koncert SPZ iz Mendoze, ki naj bi pel pod vodstvom starosta slovenskih zborovodij prof. Marka Bajuka.

Nedeljsko popoldne je sijalo v jesenskem soncu. Prišli smo seveda ob pravem času in zasedli svoja mesta nekje sredi dvorane, ki je sprejela kar tisoč poslušalcev. Ob napovedani uri se je odprl zastor in zagledali smo mendoški zbor v narodnih nošah. Začeli smo ploskati s takim navdušenjem, kot da bi bilo že po odličnem koncertu. Pa je šlo samo za pozdrav! Navdušenje je doseglo vrhunec, ko je z gibčnim korakom na oder stopil zborovodja Marko Bajuk. Že takrat smo ga spoštovali, saj smo v Svobodni Sloveniji prebirali poročila iz Mendoze. Danes, ko poznam nekoliko bolj zgodovino slovenske glasbe, pa ga naračnost občudujem. Verjetno ni nihče preveč pozorno poslušal predsednika Društva Slovencev Alojzija Horvata, ki je moral imeti primeren nagovor, kot se ob takih priložnostih spodobi. Vsi smo čakali nastop zborov. Za oči je že bilo, kaj pa za ušesa? Spored je bil zelo domiselno sestavljen. V prvem delu so bile pretežno slovenske umetne pesmi, v drugem v glavnem Bajukove priredbe narodnih pesmi, v tretjem pa množične pesmi. Iz prvega dela se verjetno spominjam Medvedovega Nazaj

Konec na 6. str.

Petdesetletnica slovenskega pevskega zbora v Mendozi

Uvodni in pozdravni govor je imel društveni predsednik Davorin Hirschegger, ki je utemeljil važni pomen pevskega zbora za našo skupnost in izrazil hvaležnost vsem, ki so toliko žrtvovali za to čudovito nalogo. Spomnil se je vseh pevovodij, profesorja Božidarja Bajuka, ki je bil najdaljši čas pevovodja v dveh obdobjih, nato ravnateljja Marka Bajuka, ki je zboru vlil vso svojo ljubezen do slovenske pesmi in energijo za njeno gojenje. Spomnil se je tudi lic. Marka Bajuka, ki je sedaj pevovodja in pevskega pedagog v Sloveniji, Lenčke Božnar in Fernanda Mejiasa, ki je tudi trenutno v Sloveniji na glasbenih študijih. Pozval je na vztrajnost pri prihodnjem delu.

Zbor je prejel številne pozdrave od raznih cerkvenih in organizacijskih predstavnikov ter od bivših pevcev, predvsem so se lepo odzvali mendoški rojaki, ki danes žive v velikem Buenos Airesu.

Za zaključek pa je Društvo Slovencev v Mendozi poklonilo zboru lesenim spominski krožnik, ki je delo inž. Marka Bajuka, ki se je vse življenje posvetil slovenski narodni ornamentiki. Na krožniku je napis: „Dokler slovenska pesem bo donela, zavest slovenska bo krepko živeła.“ To sta dva verza iz Poklonila, ki ga je zložil ravnatelj Marko Bajuk leta 1961 za srebrnomašništvo župnika Ivana Tomažiča. To darilo je v imenu zbora prejel Luka Grintal, ustanovni član pevskega zbora, ki danes pri svojih 86 letih še vedno navdušeno poje. Vsak živeči član zbora, sedarji ali bivši, navzoč ali odsoten, pa je dobil pismeno priznanje za svoje sodelovanje pri zboru.

ZAHVALNA SV. MAŠA

V nedeljo dopoldan pa je bila ob običajni uri slovenska sveta maša, to pot v

zahvalo za vse prejete dobrine in petdesetlet vztrajnega delovanja. Prisostvoval je s petjem seveda zbor, kot je to delal desetletja. Treba je poudariti, da je bil mendoški slovenski pevskega zbor predvsem cerkveni zbor. To je brez dvoma pečat, ki mu ga je zapustil profesor Božidar Bajuk, ki je imel v tem oziru izreden poklic. Po koncilski liturgični reformi je takoj uvedel v uporabo vse bogato gradivo, ki so ga pripravili slovenski cerkveni glasbeniki in odobrila slovenska škofovska konferenca ter imel direktne stike po pošti s slovenskimi skladatelji. Prepričan je bil, da je slovensko bogoslužje hrbtnica skupnega življenja in da ima pri tem pevskega zbor poseben in karizmatičen ministerij. Drugi steber pa je bila slovenska narodna pesem. To je bil nazor našega pevskega zbora skozi 50 let.

Ta duh je čudovito in zgoščeno izrazil v svoji vezivki pevskega zbora za zlati jubilej izvrsten pevec, ne samo po glasu, ampak predvsem po duhu, pomožni škof ljubljanski Alojz Uran, ko je zapisal: „Pesem je poleg molitve najznačilnejši temelj slovenstva, zato se v naši narodni pesmi vedno oglašata tudi verska vsebina, v cerkveni pesmi pa je navzoč narodni melos. Zato ohranjanje slovenske pesmi pomeni tudi ohranjanje materine besede. Ko vam, dragi pevci, čestitam ob zlatem jubileju, vam v imenu Cerkev na Slovenskem želim še vnaprej vztrajnosti in lepega petja.“

SPOMINI NA KONCERT
V BUENOS AIRESU LETA 1969

Leta 1960 je Republika Argentina praznovala poldrugo stoletnico dogodkov, ki so se odvijali 25. maja 1810, ko so se tedanje Dežele ob Srebrni reki osvobodile španske nadvlade in začele samostojno živeti, do-

Gospodarski vestnik

Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice

Brazilska grenka pijača

Ko smo v številki lani 5. novembra pisali o „stražnih ognjih“, ki gore na meji z Brazilom, smo manili o posledicah brazilske krize. Nekateri opazovalci so tedaj menili, da je kriza že mimo in da se bo treba boriti le še z njenimi posledicami. A ni bilo tako. Že decembra se je v sosednji državi nadaljeval „pobeg deviz“. Časopisi prvih januarjskih dni so nam že pravili, da je v Brazilu decembra devizni fond zmanjšal za dodatnih 5,2 milijard dolarjev. Hudo je udarjala tudi socialna kriza v svojih veletovarnah v Sao Paulo je podjetje Ford odslovilo 2.800 delavcev.

Kljub upanju gospodarstvenikov se je drugi del krize šele pričel. V hudi stiski in spričo pomanjkanja zaupanja vladi ni preostalo drugega, kot da je sprožila hudo devalvacijo domače valute „real“. Kakšna ironija: izraz lahko pomeni „kraljev“, lahko pa tudi „stvaren“ ali „trden“. Izkazalo se je ravno obratno. Med 13. januarjem in 4. februarjem je real v sorazmerju z dolarjem padel kar 32%. Tudi sedaj še ni trden. Prav tako niso ugodni drugi činitelji brazilske ekonomije. Padec prodaje prehrane je januarja dosegel 10%, mlečni izdelki so se prodali 15% manj, prodaja avtomobilov pa je padla kar 28,95%.

Ko je kriza dosegla višek, je predsednik Cardoso zamenjal vodjo gospodarske ekipe. Arminio Fraga, eden izmed ekipe grško judovskega finančnega magnata Georga Sorosa, bo odslej stal ob krmilu brazilskega gospodarstva. Stabilizacijske ukrepe so ponovno narekovali iz Mednarodnega denarnega fonda (FMI). Kako pa rešiti vprašanje groznega brazilskega notranjega dolga, ki je v štirih letih skočil s prvotnih 64 milijard dolarjev (64 tisoč milijonov) na sedanjih 310 milijard, tega pa nihče noče slišati.

Zakaj tak preplah v Argentini, ki je finančna kriza ni huje prizadela? Ker Argentina že več let trpi na „brazilodvisnosti“. O tem smo že večkrat pisali, a je umestno, da zadevo znova pogledamo. Večji del argentinskega izvoza gre v sosednjo državo. Tako padec kupne moč brazilskih plač,

kot huda devalvacija (argentinski peso je priklenjen na dolar), bosta znižala dinamiko brazilskega tržišča. Če upoštevamo, koliko avtomobilov, mlečnih izdelkov in sploh prehrane izvažata Argentina, bomo videli kaj žalostno sliko.

Devalvacija pa je znižala cene brazilskim pridelkom. Gondole v argentinskih supermarketih se te dni že polnijo z brazilskimi znamkami. Zadnja statistika pove, da se je uvoz iz Brazilije v nekaterih področjih dvignil kar za 54%. Argentinski industrijalci so zahtevali, naj vlada podzame omejitvene korake, a Roque Fernández o tem noče nič slišati. Brazilska vlada sicer obljublja, da ne bo subvencionirala domačih izdelkov, a to je malo spričo invazije, ki nam preti. Razmerje med obema glavnima družabnikoma Mercosurja se tako le še bolj krha.

Ob vsem tem pa se oči vsega sveta vedno bolj obtožujejo ozirajo proti vodstvu Mednarodnega denarnega fonda. Številni strokovnjaki raznih gospodarskih struj trdijo, da Fond ni znal predvideti sedanjega plazja kriz, ni jih znal preprečiti in tudi ne pravilno rešiti. Postavljajo en sam velik vprašaj pred celotno delovanje te mednarodne ustanove. Dejansko so se resnično izkazale za prazne vse napovedi strokovnjakov fonda. Še pred letom dni so nam kazali bleščečo bodočnost in napovedovali gospodarsko rast v višini 4,3% za leto 1998 in 4,4% za 1999. Sedaj priznavajo, da je lansko leto „morda“ številka dosegla 2%, za letos pa napovedujejo 2,5% pa jim malokdo verjame. V Brazilu so se nekateri že sprijaznili z dejstvom, da bo izid za par točk negativen, drugi pa vzdihujejo po zakonu konvertibilnosti, kot ga ima Argentina.

Argentinsko gospodarstvo se v tem območju ne bo moglo razviti, kot je vlada predvidevala. Vendar ni večjega strahu glede bodočnosti. Nekaj pa je jasno: brezposelnost bo znova poskočila in z njo nevarnost socialnih izgredov. To seveda, če položaj politično gledamo iz sredine proti levi.

-e-t

V diplomatski službi

Nadaljujemo s pogovorom z veleposlanikom Valentinom Inzkom, ki sta ga imela Stanka Gregorič in Florjan Auser ob njegovem in ženinem obisku v Australiji in je bil objavljen na internetu 8. januara 1999.

GS: Valentina Inzka, soproga mezzo-sopranistke Bernarde Fink, sva vprašala kako je sploh prišlo do tega, da je postal avstrijski ambasador v Sarajevu in kako dolgo je že v diplomatski službi.

V.I.: V diplomatski službi sem že dvajset let. Začel sem v Združenih narodih in sem delal v Mongoliji, ZN so imeli tam svoj razvojni program, gradili so tovarne, šole, nacionalni park in drugo. Potem sem bil premeščen v Srilanko, za tem sem šel v avstrijsko diplomacijo. Nastavljen sem bil v Beogradu kot ataše za kulturo, pozneje sem delal v New Yorku za razorožitev, in šest let v Pragi, kjer sem ustanovil avstrijski kulturni institut. Kratek čas sem bil še v Madridu in v Sandžaku v Srbiji, kjer živi muslimansko prebivalstvo, tam sem v začetku vojne v BiH ustanovil opazovalno misijo.

GS: Rojeni ste slovenskim staršem...

V.I.: V Celovcu. Naša družina je po očetovi oziroma po babičini strani družina Einspillerjev. Einspillerji so bili družina duhovnikov, bilo jih je šest in eden od njih je skupaj s Slomškom ustanovil Mohorjevo družbo. Naša družina goji to tradicijo, eden

je bil v dunajskem, dva pa v koroškem parlamentu. To so bili zelo aktivni Slovenci, voditelji naroda. Mohorjeva družba še zdaj obstaja in je bila ena od ustanoviteljic nedavno ustanovljenega radia Korotan.

GS: Ali nudi avstrijska država slovenski manjšini kaj finančne pomoči?

V.I.: Nekoč so nudili tako pomoč samo levo usmerjenim, danes pa dobi podporo tudi desni blok. Zdaj se je to izenačilo.

Gospod Inzko nam je povedal, da ima danes slovenska manjšina na Avstrijskem Koroškem veliko več samozavesti kot pred tridesetimi leti. Danes imajo Slovenci tri slovenske gimnazije, eno trgovsko, eno klasično in eno gospodinjstvo. Imajo tudi svoje banke in tiskarne, zadrage, predvsem pa veliko intelektualne mladine, ki se uveljavlja v poklicih kot so advokati in zdravniki, učitelji in profesorji. Tukaj sta dva razvoja, na katere vplivajo tudi svetovni trendi kot je recimo Alpe-Adrija, pa Evropska skupnost, pozitivno bo vplivalo tudi če bo prišla Slovenija v Evropsko zvezo. Danes je veliko zanimanje za manjše narode, ki ga nekoč ni bilo.

GS: Ste morda aktivni tudi vi v slo-

Podelitev Prešernovih nagrad

V Gallusovi dvorani ljubljanskega Cankarjevega doma je bila 7. februarja osrednja proslava slovenskega kulturnega praznika, na kateri so letošnjim nagrajencem izročili najvišje državne nagrade za področje kulture - Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Slavnostna govornica je bila lanska Prešernova nagrajenka, arhitektka in gledališka ustvarjalca Meta Hočevar.

Veliko Prešernovo nagrado za leto 1999 sta prejela skladatelj Alojz Srebotnjak in pesnik Tomaž Šalamun.

Nagrade Prešernovega sklada pa so dobili med drugimi pevec Marko Fink in pianistka Nataša Valant. V obrazložitvi je

rečeno: „Izjemna kultura glasu, ki z natančno artikulacijo in izravnavano dikcijo ustvarja idealno sposobnost pevskih interpretacij, najde le v posebnih primerih tisto moč in učinkovitost, ki razvname spomin na rojstvo umetnin, ki so preživele čas. Zgodil se je dan, ki ga je svet posvetil 200-letnici Schubertovega rojstva. In na ta dan sta basbaritonist Marko Fink in pianistka Nataša Valant pre- Evropo in zanjo poustvarila Schubertov pevske ciklus Labodji spev. Glas se je poistovetil s Schubertovo glasbo, z besedami in pevskim izrazom, z vsebino in neločljivo senzibilnostjo. Glas pa je dopolnil svoj umetniški izraz z odbrano klavirsko igro, ki je dala pesnim harmonsko lebdenje in muzikalno sopotništvo. Potovanje v čas je dobilo komorni odzven, v njem sta Marko Fink in Nataša Valant prebudila spomin na rojstvo velikih umetnin.“ V ljubljanskem Delu je izšel 8. februarja daljši članek o našem pevcu, poleg njega pa karikatura, ki jo je izdelal bivši karikaturnist Dela ter veleposlanik v Španiji in sedanji državni sekretar v zunanjem ministertvu Franco Juri.

Slovesnosti so se udeležili tudi predsednik Milan Kučan, DZ Janez Podobnik, in drugi visoki predstavniki kulturnega in javnega življenja.

venski skupnosti?

V.I.: Ja, ustanovil sem Slovenski atletski klub, ki se je v Avstriji povzpел že v drugo najvišjo ligo, zdaj je v tretji avstrijski ligi. Sem tudi član odbora Mohorjeve družbe v Celovcu.

GS: Kako težko vam je v Sarajevu in kako na vas vpliva sarajevska tragedija, saj je tam še vedno nevarno.

V.I.: Prav pred desetimi dnevi sem bil v hrvaški vasi blizu Dervente, to je zdaj srbska enklava. Bilo je pretresljivo: iskal sem frančiškana, zagledal sem, da se na enem mestu iz zemlje kadi, mislil sem da se žge žganje, ko pa nisem videl ljudi, sem v tisto smer poklical ali je kdo tam. Naenkrat sta se pojavila dva moška - Hrvata, ki sta živela v kleti, klet pa je bilo skladišče za premog. Cela vas je bila porušena in požgana.

Takšne in podobne stvari človek še doživlja. Je tudi še milijon min in je zelo nevarno če greš na podeželje, saj je vsak teden kakšna smrtna žrtev. Toda življenje gre naprej. Danes je prišlo do velikega napredka, v BiH je še samo 50 odstotkov nezaposlenih, takoj po vojni jih je bilo 90 odstotkov. Pojavljajo se že devizne rezerve, plačujejo se davki in civilno življenje se počasi vrača...

GS: Kako dolgo bo še ambasador in kako razdvojenost z družino vpliva nanj.

V.I.: Biti ambasador v Sarajevu je izredno zanimivo, tam imajo svoja diplomatsko konzularna predstavništva vse velike države sveta, tudi Japonci in Kitajci. Biti ločen od družine pa je zelo huda stvar, saj imam majhne otroke. Simon je star devet let, hčerka pa jih ima šest. Zdaj bom skušal svoje bivanje skrajšati ali pa bo morala priti družina v Sarajevo.

GS: Ali ni prenevarno?

V.I.: Seveda je. V Sarajevu je bilo še pred kratkim nekaj ubojev, to so bili politični uboji.

GS: Kje bi pa najraje živeli z družino?

V.I.: Na Koroškem seveda, toda tega služba ne dovoli. Čez leto in pol bom premeščen na Dunaj in bomo morali vsi

živeti tam.

GS: Kako vama uspeva učiti otroka in doma govoriti slovensko, saj imata vendar oba svoje korenine izven Slovenije? Bernarda v Argentini, vi v Avstriji, se pravi da sta vajina jezika tudi španski in nemški, pa še šest let življenja na Češkem se tu vpleta, torej še češki jezik...

V.I.: Ni težko. Otroka tudi med seboj govorita slovensko, kadar sta sama. Za naju je to naravno, saj so najini starši Slovenci.

V pogovor se je vključila Bernarda in povedala kako so njeni starši v Argentini popravljali otroke, kadar so v slovensčini delali jezikovne napake. Bilo je tako zanimivo, če na primer niso našli kakšne slovenske besede, so ugibali, pisali pa so tudi domače naloge. Doma so pa tudi vedno peli, peli in peli... in to slovenske pesmi. Otroci so sicer hodili v sobotno šolo, toda najpomembnejši vpliv je bil doma. Oče in mati Fink (Bernardini starši) ter trije otroci (Bernardini bratje in sestre) še živijo v Argentini.

Družina Fink iz Argentine in družina Inzko iz Avstrijske Koroške bi lahko bili za vzor vsem Slovencem po svetu: tako se neguje slovenska tradicija in slovenski jezik!

OBISK V DZ

Na povabilo predsednika državnega zbora Janeza Podobnika je bil na obisku v Sloveniji predsednik deželne sveta Furlanije Julijske krajine (FJK) Antonio Martini, ki se je sestal tudi s predsednikom odbora DZ za mednarodne odnose Jelkom Kacijanom ter člani delegacije komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu in državnim sekretarjem v zunanjem ministertvu Ernestom Petričem. Osrednja pozornost na pogovorih je veljala manjšinski problematiki, govorili pa so tudi o sodelovanju pri izgradnji avtocestnih in železniških povezav.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

Občni zbor Gallusa

V četrtek, 3. t. m. je bil v dvorani pri sv. Juliji občni zbor pevskega društva, ki ga naši rojaki poznajo od skupnih slov. maš in drugih nastopov... Udeležilo se ga je precej pevk in pevcev, kot zastopnik Društva Slovencev pa kulturni referent g. dr. Tine Debeljak.

Po uvodnih besedah preds. g. B. Finka so bila sprejeta nova pravila. Ob tej priliki je bil sprejet tudi sklep, naj se društvo imenuje po našem svetovnoznane glasbenem klasiku Jakobu Petelinu Gallusu.

Pri volitvah novega odbora je bil za predsednika ponovno izvoljen g. B. Fink, ostala odborniška mesta pa so prevzeli Vombergar Jože kot podpredsednik, Žitnik Majda kot tajnica, Lipušček Silvo kot blagajnik, Kovač Marjana in Petrič Jana kot arhivarja ter Bončina kot gospodar. V nadzornem odboru sta Golob Roza in Rode Ivan, predsednik razsodišča pa je Jan Lovro.

Svobodna Slovenija, št. 6;
10. februarja 1949

Slovenija moja dežela

Pustni kralj Korant

Ptuj, starosta slovenskih mest, zakladnica tisočletij je isto območje v Sloveniji, ki na podlagi izredno bogate šemske dediščine še danes omogoča doživetje pusta v vsej pestrosti in raznolikosti vzdušja in norosti.

Med tradicionalnimi pustnimi maskami izstopa naš pustni kralj - korant.

Korant, katerega izvor vse do danes ni pojasnjen, je „starosta“ med tradicionalnimi pustnimi liki po vaseh na Ptujskem in Dravskem polju.

V grobem lahko delimo korantovo opravo na dva dela: masko in kožuh. Maska je iz ovčje kože, na usnjenem naličju sta odprtini za oči, rilčast nos, odprtina za usta, zobje iz belega fižola in sirkovi brki. Poleg dolgega jezika in ušes so na maski še

rogovi, goveji ali stilizirani. Med slednjimi so pripeti raznobarni papirnati trakovi in rože. Z uporabo živih barv na maski se poudarjata magičnost in obrednost. Korant je odet v ovčji kožuh, prepasan z verigo, na kateri visi pet kravjih zvoncev. Obut je v volnene nogavice in visoke čevlje. V roki drži jezevko, lesen kij, obit z jezevo kožo.

V tradicionalnem pogledu so korantu pripisovali nadnaravno moč, saj je s skakanjem in rožljanjem ter s svojo demonsko podobo in posebnim obredjem odganjal zimo in v deželo klical pomlad. „Nastopa“ sam, v skupini z drugimi koranti, pa tudi kot plužar v skupini oračev. Verjetno bi v svetu težko našli kakšno masko, ki bi ji ljudje dodajali toliko najrazličnejših pomenov in vlog.

Slovenija in Avstrija o Lipicancih

Slovenija in Avstrija bosta prvi teden marca na ravni državnih sekretarjev in ob navzočnosti izvedencev odprli dvostranske pogovore o lipicancih.

Strani sta se na pripravljanih pogovorih strinjali, da v Evropski zvezi ni zadostne pravne podlage, da bi bila Evropska komisija razsodnik v nesoglasjih glede vodenja izvornih rodovnih knjig. Ta vprašanja se torej rešujejo po dvostranski poti v pogajanjih med različnimi rejskimi organizacijami. Slovenija namerava zato okrepiti dvostranske stike ne le z Avstrijci, ampak tudi z ostalimi državami, ki vzrejajo lipicance.

Stališča Slovenije in Avstrije do vodenja izvorne rodovniške knjige za lipicance so precej različna. Avstrija, ki se očitno zavzema, da bi sama prevzela vodenje izvorne rodovniške knjige za lipicance, zastopa stališče, naj to knjigo vodi ena sama rejska organizacija, v knjigi pa naj opredelitev karakteristike lipicance sledi lastnostim, ki so potrebne za vključitev konja v Špansko jahalno šolo.

Slovenija „nikakor ne bo sprejela predloga, naj izvorno rodovniško knjigo vodi ena sama država“. Poleg tega se ne strinja da naj karakteristike lipicance temeljijo na lastnostih konj, ki jih vzgaja Španska jahalna šola na Dunaju. Lipicanec zgodovinsko gledano ni nastal v ta namen, temveč je bil razvit za dvorne, paradnega konja, kasneje pa se je kot ena veja razvil tudi lipicanec Španske jahalne šole. Izvorna rodovniška knjiga ne govori o zgodovinskem poreklu neke pasme. Za lipicance tudi Avstrijci domicil priznavajo Sloveniji.

Avstrija s takšno rešitvijo ni zadovoljna, odgovor na problem išče po dvostranski poti in ne v okviru mehanizmov EZ. Tako se z več rejskimi organizacijami, vključno z italijansko, pogaja, da bi zanje vodila izvorno rodovniško knjigo. Doslej takšnega dogovora ni dosegla še z nobeno dodatno organizacijo.

Glede morebitnih možnosti, da bi to knjigo Slovenija vodila za več rejskih organizacij, je državni sekretar But poudaril, da to možnost vsekakor ima. V okrepljenih prizadevanjih za rešitev vprašanja lipicance pa namerava Slovenija vzpostaviti stike tudi z rejskimi organizacijami v nečlanicah EZ oziroma v državah, ki kandidirajo za članstvo v povezavi.

Osebne novice

Krsta. 9. januarja je bil v kapeli Nuestra Señora de las Nieves v Bariločah kračen Ivo Urbančič, sin Jožeta in ge. Vilme roj. Moreschi. Botra sta bila Monika Bergant in Julio César Moreschi. - V Bariločah je bila krščena Marija Cecilija Pavšer, hčerka Danija in ge. Angele roj. Petek. Botrovala sta Ana in Peter Bergant.

Srečnim staršem naše čestitke.

Poroka. V cerkvi Nuestra Señora del Lourdes, v San Justu, sta se poročila Andreja Lipušček in Gustavo Bonino. Botrovali so nevesti Ljuba Lipušček in Lalo Peretti, ženinu pa Emilce in José Bonino. Novoporočencema želimo obilo sreče.

svetovnih mestih vse bolj spreminjajo v „opotarnice“ in po številu ter kakovosti knjigarn Slovenija daleč zaostaja za evropskimi merili, so predstavniki Slovenske matice, Društva slovenskih pisateljev, Slovenskega centra PEN, Nove revije, Cankarjeve založbe in Društva slovenskih književnih prevajalcev poslali županom večjih slovenskih občin pobudo, naj z ustreznimi ukrepi to spremenijo. V pismih predlagajo, da naj mestne občine določijo merila, po katerih lahko dobi knjigarna položaj kulturnega prostora, ter knjigarne, ki prodajajo izključno knjige, podprejo z znižanjem najemnin, z ugodnimi krediti za prenavo, oprostitvami določenih dajatev in davčnimi olajšavami.

KRANJ - V počastitev slovenskega kulturnega praznika in 150-letnice smrti Franceta Prešerna so v gradu Khislstein predstavili tretjo knjigo iz zbirke Prešernova pot v svet, dvojezičnih izdaj pesmi najpomembnejšega slovenskega pesnika, ki nastajajo v založništvu Mestne občine Kranj in Mohorjeve založbe iz Celovca. Po nemškem in italijanskem prevodu je tako pred nami francoski prevod izbranih Prešernovih pesmi. Ob tej priložnosti je Pošta Slovenije predstavila priložnostno znamko, ovitek in priložnostni žig.

LJUBLJANA - V ljubljanski Mestni galeriji so postavili izbor iz polstoletnega slikarskega opusa zagrebškega slikarja Milana Berbuča (1920-1995), slovenskega rojaka primorskega rodu. Slike so izbrali iz posmrtnih retrospektive, ki jo je lani v Zagrebu pripravilo Hrvaško društvo likovnih umetnikov. Na ogled je 55 umetniških oljnih slik.

LJUBLJANA - Na Društvu slovenskih književnih prevajalcev (DSKP) so predstavili 22. zbornik o prevajanju otroške in mladinske književnosti in Modrov zbornik z biografijami in bibliografijami članov tega društva. Slednji je nadaljevanje Slovenskega leksikona novejšega prevajanja iz leta 1985, v njem pa so objavljeni kratki biografski orisi članov DSKP in bibliografski prikazi njihove prevajalske dejavnosti.

Slovenija in šport

NOVA GORICA - Na mednarodnem atletskem dvoranskem mitingu v Novi Gorici je slovenska skakalka s palico Nina Zega dosegla nov dvoranski državni rekord s preskočenimi 360 centimetri. V teku na 60 metrov pri moških je slavil Martin Plesničar s 6,87.

PLANICA - Državni prvak pri smučarjih tekačih na najdaljši 30-kilometrski progi (prosto) je v Planici postal biatlonec Marko Dolenc (Brdo). Drugouvrščenega Mateja Solkliča (Bled) je premagal za dobro minuto in pol, tretji Joško Kavalarič (Planica) pa je zaostal za tri minute. Pri članicah je v odsotnosti Nataše Lačen po pričakovanju zmagala Andreja Mali (Dol), druga je bila Petra Majdič (Dol), tretja pa Teja Gregorin (Ihan).

PHOENIX - Slovenski košarkar Marko Milič bo tudi v letošnji sezoni nastopal v severnoameriški ligi NBA. S Phoenix Suns je namreč podaljšal pogodbo še za eno sezono.

TAVIRA, Portugal - Slovenska košarkarska reprezentanca na invalidskih vozčkih je na evropskem prvenstvu skupine B zmagala ter si tako zagotovila neposredno uvrstitev v skupino A. V zadnji, odločilni tekmi je Slovenija tesno s 54:52 (19:16) premagala Rusijo. Največ točk za Slovenijo sta dosegla Igor Dubrovski (22) in Gregor Gračner (12).

SCHOENACH, Nemčija - Primož Zupan-

Urh je zmagovalec tekme smučarjev skakalcev za alpski pokal. Zupan-Urh je bil s skokoma 88,0 in 88,5 metra najboljši v obeh serijah. V prvi seriji je imel enako razdaljo tudi kasneje drugouvrščen Avstrijec Thomas Hoelr, ki pa je bil v drugo tri metre krajši. Primož Zupan-Urh vodi tudi v skupnem seštevku tega tekmovanja. Igor Medved je bil 5., Matic Zelnik 6. in Primož Gostič 12.

LJUBLJANA - Olimpijski komite Slovenije, združenje športnih zvez (OKS) je predstavil načrt za razvoj svoje spletne strani na internetu (www: oks-zsz.si), pri katerem bodo osrednji slovenski športni organizaciji pomagali Telekom Slovenije, Agrina informatika in ITEO, ki so ob tej priložnosti z OKS podpisali tudi partnerske pogodbe.

ERFURT - Slovenski atlet Gregor Cankar je zmagal v skoku v daljavo na mednarodnem atletskem mitingu v Erfurtu. Cankar je zmagovito daljavo 8,17 m dosegel v zadnjem poskusu.

SALVADOR DE BAHIA, Brazilija - Igor Majcen je zmagovalec prve letošnje plavalne tekme na dolgih progah za svetovni pokal. Petindvajset kilometrov dolgo progo v brazilskem Salvadorju De Bahiji je preplaval v času 4:24:43,00 in za skoraj štiri minute prehitel svetovnega podprvaka Španca Davida Meco in Francoza Emmauela Poissierja.

Mali oglasi

TURIZEM

e.l. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr. "F", San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marja Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

TADEJ ZURC

NAPELJAVA IN POPRAVILA
PLINSKIH IN VODNIH
INSTALACIJ TER KLOAK
PO VSEM VELIKEM
BUENOS AIRESU

PROSITE ZA PRORAČUN

Tel. 4623-2003

Cel. 15-4526-2202

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

8. februarja 1999

1 dolar	167,05 SIT tolarjev
1 marka	96,62 SIT tolarjev
100 lir	9,76 SIT tolarjev

Obvestila

SOBOTA, 13. februarja:

Pustna veselica ob 21.30 uri v Našem domu v San Justo

SREDA 17. februarja:

V Barilochah v okviru 48. obletnice SPD razstava 9 slovenskih slikarjev v mestni občinski dvorani SCUM, s sodelovanjem SKA. Razstava bo odprta do 22. februarja

SREDA, 24 februarja:

Šolska seja v Slovenski hiši ob 20. uri
SOBOTA, 27. februarja:
V Barilochah letni dvodnevni izlet na Cerro Capilla v spomin na ustanovitve SPD.

Društvo Slovencev v Mendози

Rojaki v Mendози so začeli s pevskim zborom (ravn. Marko Bajuk) in gledališko skupino (Rudolf Hirschegger) kmalu po prihodu leta 1948. Ker so bili tako oddaljeni od Buenos Airesa, so kmalu ustanovili svoje Društvo Slovencev. Prvi korak je bil napravljen 15. avgusta 1948, ko se je zbralo sedem članov skupnosti in so izvolili tričlanski odbor. Predsednik je bil Emil Štumbergar, tajnik župnik Ivan Caserman, blagajnik Franc Macun. Ko je decembra prispel večji transport, se je odbor razširil ter deloval že kot pripravljalni odbor za DS. Ustanovni občni zbor Društva Slovencev v Mendози je bil 21. avgusta 1949 v prostorih slovenskega lesnega podjetja IMAC v Godoy Cruz-u, mestu tim. Vélíke Mendoze, na ulici Almirante Brown. Izvoljen je bil sledeči odbor: predsednik ravn. Marko Bajuk, podpredsednik Pavel Božnar, tajnik Janez Triler, blagajnik Franc Štern, odbornika Jože Bajda in Anton Anusič ter tedanji župnik Ivan Caserman, nadzorni odbor Karel Kavka st., Emil Štumbergar in Ernest Hirschegger. Društvo je imelo 48 rednih občnih zborov in 2 izredna. Odbor se sestaja na seje enkrat na mesec. Društvo je skozi vseh teh skoro 50 let skušalo delovati v smislu svojih pravil, ki v 2. členu vzpostavljajo, da je namen društva: a) družiti in predstavljati slovenske demokratične priseljence in njihove sorodnike; b) skrbeti za ohranitev in gojitev duhovnih, kulturnih in narodnih vrednot z organiziranjem društvenih prireditev in del kulturnega, literarnega, umetniškega, družabnega in športnega značaja, c) gojiti duha enotnosti in vzajemnosti."

ZBORNIK Zedinjene Slovenije, str. 538.

**Knjigo lahko še vedno nabavite v pisarni ZS, v Slogi in pri poverjenikih.
Cena broširanemu izvodu \$ 80.- trdo vezanemu pa \$ 100.-
Dostavimo tudi po pošti.**

Slovesnost v Aachenu

Ljubljanski nadškof dr. Franc Rode in predsednik Milan Kučan sta se v Aachenu kot častna člana ideležila slovesne ustanovitve skupščine Evropske fundacije za aachensko katedralo, ki bo leta 2000 praznovala 1200-letnico posvetitve. Na slovesnosti se je zbralo kar šest predsednikov evropskih držav, poleg Kučana in nemškega Romana Herzoga tudi madžarski, romunski, makedonski in bolgarski, ter približno 70 častnih članov fundacije.

Fundacija je bila z namenom utrjevanja aachenske katedrale kot simbola kulturne enotnosti Evrope ustanovljena leta 1995. Začetek aachenske katedrale sega v leto 786, ko je dal Karel Veliki graditi dvorno kapelo, takrat največjo stolno cerkev severno od Alp. Veličastno obliko in splet bizantinskih, klasičnih ter germansko-frankovskih elementov je katedrala pridobila skozi sledeče tisočletje dograjevanj.

Kar 600 let, od 936 do 1531, je bila

Petdesetletnica...

Nad. s 3. str.

v planinski raj, iz drugega Sijaj, sijaj, sončece, iz tretjega dela pa vse! Zakaj? Na oder so prišli pevci naslednjih zborov: SPZ Gallus, SPZ iz San Martína, SPZ iz Lanúsa, SPZ iz San Justa, SPZ iz Ramos Mejíe. Na odru je bilo dvesto pevcev! Narodne noše mendoškega zbora so kar zgubile! Najprej so združeni zbori zapeli Premrlovo Slovensko pesem, za njo Bajukovo Slovec Slovenca vabi, nato Mavovo in Bajukovi priredbi Ej zato in končno Fleišmanov Triglav. To je bil zvok! Po skoraj 40 letih imam še vedno v ušesih zvok Fleišmanovega Triglava. Naše navdušenje je bilo tolikšno, da je moral profesor zadnji dve pesmi ponoviti. Če se še vedno spominjam zvoka 200-članskega zbora, pa nisem pozabil profesorjevih poustvaritev v prvih dveh delih koncerta. Kot zvočni material je bil mendoški zbor soliden, saj je nemogoče zbrati zveneč zbor s tako maloštevilnim zaledjem, kot so Slovenci v Mendози. In vendar vztrajajo že 50 let! Kot zvočna masa bi se težko primerjal s SPZ Gallusom, ki je imel večtisočlansko zaledje. Ampak interpretacija! Kaj takega pa verjetno noben od zborov, ki so sodelovali pri skupnem nasto-

Nadškof Rode in predsednik Kučan v Aachenu

katedrala prizorišče kronanja tridesetih nemških kraljev. Katedrala je bila leta 1978 vključena na seznam svetovne dediščine organizacije UNESCO. Aachensko katedralo, ki naj bi bila simbol enotne Evrope, že nekaj let prenavljajo, dela pa nameravajo končati do leta 2000, torej do 1200. obletnice posvetitve katedrale, prej cerkve Karla Velikega. Karel Veliki je pokopan v kapeli, iz katere se je skozi stoletja razvila ta katedrala.

pu, ne bi zmožel. Posameznosti se res ne spominjam, spomnim se pa vtisa, ki sem ga takrat imel: čista intonacija, živa dinamika, domiselna agogika! To pa je pri zborovski glasbi navsezadnje vse! Vsaka skladba je „stala“, kot rečemo. Kaj vse lahko naredi strokovnjak! Ponovno se je izkazalo, kako velja staro načelo: „Dobrih ali slabih zborov ni, dobri ali slabi so zborovodje!“

SPZ iz Mendoze čestitam, da je prišel do pol poti svoje življenjske dobe!

Edo Škulj

Ljubljana, septembra 1998 (Iz jubilejne številke mendoškega Glasnika)

VAŠA PRIHODNOST JE ODVISNA OD VAS

Poglavitno je: ne zgreši ti cilja, mi vam želimo pri tem pomagati. Lepe možnosti vam daje Karta Sloga (navadna naložba \$ 200.-).

Lepe nagrade in podpore ob rojstvih, porokah, dovršitvi srednješolskega študija in univerze

z ekonomsko ali zadržno usmeritev, ob nesposobnosti za delo in v slučaju smrti. Ugodnosti je še več! Ne odlašajte!

Obiščite nas! Telefon: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@impasat1.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.; ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

LJUBLJANA - V CD so odprli razstavo nagrajenih in izbranih del z natečaja Fotografija leta 1999 revije Emzin in CD. Razglasili so tudi nagrajence: Aleksandra Vajdi iz Maribora je za ciklus Družinski album dobila prvo nagrado, Borut Peterlin iz Straže pri Novem mestu za ciklus Mali princ drugo nagrado, Andrej Cvetnić iz Maribora tretjo nagrado. Nagrado za reportažo je dobil Jure Eržen za ciklus fotografij podnaslovljenih Izraelsko-palestinski vsakdan.

LJUBLJANA - Iz Uprave RS za geofiziko so sporočili, da so seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic zabeležili šibek potresni sunek. Po prvih podatkih so potres čutili v Bovcu, Kobaridu, Drežniških Ravnah in okoliških krajih. V upravi sodijo, da je bila v širšem nadžariščnem prostoru dosežena četrta stopnja potresnih učinkov po evropski potresni lestvici (EMS). Veličnostna stopnja potresa je bila 2,2.

LJUBLJANA - Razprava o uveljavljanju večinskega volilnega sistema se je začela v parlamentarnem odboru za notranjo politiko. Po triurni razpravi so sklenili da bodo DZ predlagali, naj ponovno opravi prvo obravnavo zakona, pripravili bodo tudi javno razgornitev mnenj. Janez Janša je v debati dejal: „Če bomo zdaj razpravljali o tem, ali odloča ustavnega sodišča za nas velja ali ne, potem je to konec pravnih držav“. Levičarji so predlagali naj bi DZ predlagal ustavnemu sodišču obnovo postopka.